

f.eks. i skolepraktik. Samtidig vil det være en meget dyr ordning for arbejdsgiverne, ikke mindst for dem, der ikke har mulighed for at ansætte elever. En forhøjelse af AER-bidraget vil også forringe virksomhedernes konkurrenceevne og modvirke, at flere kommer i arbejde, hvilket vil være helt uansvarligt. Endvidere vil en sådan tilskudsordning vanskeliggøre strukturelle ændringer af uddannelserne.

Regeringen finder det langt mere hensigtsmæssigt at anvende de midler, der frigøres ved ophævelse af præmieringsordningerne m.v., til tilskud til faglige udvalg og lokale uddannelsesudvalg til vejledning m.v. af elever og virksomheder om uddannelses- og beskæftigelses- og rekrutteringsmuligheder i et samarbejde med skolerne og de lokale og regionale interessenter. Samtidig vil det også være muligt at finansiere en nedsættelse af karenperioden i relation til optagelse i skolepraktik fra 3 til 2 måneder. Det vil reducere risikoen for frafald og tilskynde eleverne til at komme hurtigere gennem uddannelserne.

Lad mig i det hele herom henvise til lovforslag nr. L 70, hvori også flerårssaftalen er optrykt.

Jeg er enig med forslagsstillerne i, at en form for uddannelsesgaranti og vekseluddannelse er to vigtige elementer i erhvervsuddannelserne. Ligeledes er jeg sammen med partierne bag flerårssaftalen enig i, at der er behov for fornyelse af vekseluddannelsesprincippet. Derimod er jeg ikke enig i, at uddannelsesgarantien nødvendigvis skal opfyldes gennem skolepraktik, eller at enhver skal kunne fuldføre en hvilken som helst uddannelse.

Kl. 18.20

Som jeg tidligere har været inde på, indeholder flerårssaftalen da også, at parterne i aftalen skal gennemføre drøftelser i foråret 2003 med det formål at forny vekseluddannelsesprincippet bl.a. gennem mere fleksible uddannelsesforløb og nye former for praktikorienteret skoleundervisning. Samtidig skal der udvikles nye løsninger, som kan erstatte skolepraktikken.

Jeg vil også nævne, at Undervisningsministeriet har igangsat et udvalgsarbejde sammen med arbejdsmarkedets parter om fornyelse af rammerne for visse tekniske erhvervsuddannelser. Der er nemlig behov for at udvikle vekseluddannelsesprincippet særlig i forhold til nyere højteknologiske beskæftigelsesområder i industrien. Udvalgsarbejdet skal efter planen være afsluttet inden 1. februar 2003.

De merkantile erhvervsuddannelser fornyes i overensstemmelse med den foreliggende trepartsaftale af august 2002. Der kan således forventes flere forslag til ændring af erhvervsuddannelsesloven og muligvis også AER-loven med virkning fra henholdsvis 2003 og 2004.

Det er regeringens håb og forventning, at de initiativer, vi har sat i gang, eller som vi har aftalt med partierne bag flerårssaftalen på erhvervsskoleområdet, vil føre til, at der sker en mærkbar stigning i antallet af uddannelsesaftaler på erhvervsuddannelsesområdet. Det vil naturligvis være en glæde for mig, hvis beslutningsforslaget kan tages som udtryk for, at forslagsstillerne ønsker at bidrage til at sikre de nødvendige og langsigtede løsninger på dette vigtige område på det grundlag, som regeringen har aftalt med Dansk Folkeparti og Det Radikale Venstre.

Tina Nedergaard (V):

I foråret behandlede Folketinget et forslag til folketingsbeslutning, som ligger meget snert op ad det nu fremsatte. Forslagsstillerne intentioner om at skaffe flere praktikpladser er særdeles sympatisk, men uden at gentage mig selv alt for meget i forhold til forårets debat vil jeg nu bruge anledningen til at sige, at Venstre ikke ønsker at bidrage til at pålægge erhvervslivet nye skatter og afgifter, uanset hvor pænt de er pakket ind.

Faktum er jo, at arbejdsgiverens udgifter til AER er steget og steget under den tidligere regering, uden at dette førte til de nødvendige strukturændringer. Det gælder altså også et generelt tilskuds- og afgiftssystem, som, selv om man tager højde for størrelsen i virksomhederne etc., vil trække ressourcer ud af virksomhederne. Man er næsten nødt til at stille sig selv to spørgsmål: Er det virkelig Socialdemokraternes mål, at virksomhederne skal betale så høje afgifter og skatter som overhovedet muligt? For hvis det er tilfældet, ligger Socialdemokraterne og Venstre meget langt fra hinanden.

Man er også nødt til at spørge sig selv, om målet for Socialdemokraterne virkelig er, at virksomhederne skal have arbejdskraften så billigt som muligt. Hvis det er tilfældet, er det vel næppe en drøftelse, som skal pågå i Folketinget, men mellem arbejdsmarkedets parter ved overenskomsterne.

For Folketinget må målet alt andet lige være at sikre nogle strukturer, som arbejder til fordel for det politiske mål og i dette tilfælde at sikre, at så mange elever som muligt får en praktik-